

M A R I A A U R È L I A

Isidor Cònsul

Han passat un parell de setmanes del teu traspàs i, embolicats amb la pressa dels dies, s'han fet fonedissos els papers emotius, els records de nostàlgia i les paraules de lloança pòstuma. Tothom ha recordat que fores una dona extraordinària i els amics han anat desgranant el rosari de les teves virtuts. Ara, passada la fugacitat dels moments més emotius, arriba a poc a poc l'hora de la reflexió. Potser, per aquesta raó, del gavadal de papers que ha omplert la teva mort em quedo, sobretot, amb el darrer paràgraf de l'article de Josep Ma. Espinàs a l'AVUI : ha mort nou mesos després que el seu Jaume Vidal, com si hagués nascut d'un embaràs de tristesa. La mort de Maria Aurèlia, que ara no sabem com batejar amb paraules, s'anirà fent gran dins de la nostra vida.

La veritat és que trobo que ja se'n fa de gran, la teva mort, i no és difícil de copçar-ho en l'ambient que ens envolta. Ho dic perquè durant molt de temps havies afavorit el diàleg i la comunicació entre els dos edificis més nobles de la Plaça de Sant Jaume. Un diàleg que, políticament, potser no era fàcil per raons de partit, però calia que circulés amb més fluïdesa en els temes estrictament culturals. En el fons és la mateixa ceba que t'entossudí, també molt de temps, a greixar les politges de la difícil comunicació amb els responsables de la Generalitat Valenciana. Per això, amb motiu de "L'Any del Tirant" t'havies proposat de reunir, a redós d'una manifestació cultural d'unitat, els dos presidents de les Generalitats respectives. Es llavors que recordaves, amb somriure entremaliat, com ja ho havies aconseguit

quan el "Misteri d'Elx" vingué, anys enrere, a Barcelona.

El projecte no era senzill, però el tenies avançat, si més no damunt del paper. Es tractava de preparar una nova versió teatral del **Tirant** que havia de dirigir Ximo Vidal. S'havien establert també els primers contactes perquè hi col.laboressin les dues Generalitats i els Ajuntaments de Gandia, València i Barcelona. Tenies previst que fos un espectacle per a tothom, essencialment divertit i amè, i una eina eficaç per a divulgar les excel.lències del **Tirant**. Te l'imaginaves amb un gran luxe de vestits i paraments, i alhora d'una austera senzillesa estructural. La raó era que volies que l'espectacle es passegés amunt i avall de les contrades del País Valencià i del Principat. L'estrena seria a València i just allí imaginaves l'encontre institucional de les dues Generalitats. La mort de Jaume Vidal fou el principi de la fi d'aquest projecte i, de ben segur, el darrer origen de la teva.

Enyorarem l'escriptora i la franca llibertat d'una polemista carregada d'agudeses i de murrieria. Ara bé, Maria Aurèlia, on necessitem recanvis amb més urgència és en aquesta vocació de diàleg institucional, sobretot en termes de cultura, que es manifesti per damunt de totes les opcions partidistes, les dificultats del moment o els llargs silencis conjunturals.

Isidor Cònsul